

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra blízkovýchodních studií

PROTOKOL O HODNOCENÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE posudek oponenta

Práci předložil(a) student(ka): Bc. Lucie Kábová

Název práce: Reflexe arabsko-izraelského konfliktu ve 30. letech 20. století očima českých tištěných médií

Oponoval (u externích oponentů uveďte též adresu a funkci ve firmě):
Mgr. Zbyněk Tarant, KBS FF ZČU v Plzni

1. CÍL PRÁCE

Předložená diplomová práce se zabývá: „reflexí arabsko - izraelského konfliktu ve 30. letech 20. století očima českých tištěných médií“. Přibližně jedna třetina až jedna polovina práce se k tomuto tématu skutečně vyjadřuje.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Autorka si vybrala zajímavé téma a při své práci bezesporu zapadla archívním prachem. Předložená práce je určitě o něco lepší, nežli předchozí verze. Text byl z obřích 500 stran zkrácen na 100 stran plus dalších 100 stran příloh. Stále se ale nemohu zbavit pocitu, že autorka vlastně odevzdala v jednom svazku dvě práce. Jednu delší na téma *Československo v období 1. republiky a židovský jišuv v Palestině* a druhou, mnohem kratší na téma *Československý tisk o arabsko-židovském konfliktu*. Bohužel je mým úkolem hodnotit jen tu druhou – tu kratší. Rada materiálu tak postrádá vztah k vlastnímu textu (resp. my asi chápeme, v čem ten vztah spočívá, ale autorka jej musí umět vysvětlit) a velká část textu, zejm. na stranách 9-66 zase postrádá přímý vztah k materiálu prezentovanému v přílohách.

Proč nás autorka na stranách 54 – 59 seznamuje s podrobným výčtem židovských hnutí a spolků v Československu, když jejím tématem je reflexe židovsko-arabského konfliktu v československém tisku? Proč nás na stranách 16-20 seznamuje s podrobným procesem židovských nákupů půdy v Palestině, podrobným popisem všech šarvátek (na str. 20-29), vnitřní organizační strukturou bojujících skupin, podrobného procesu vzniku Bílé listiny atd. atd. atd. když současně tyto historické výčty s jejich případnou reflexí v československém tisku nijak blíže nepropojuje? Pokud by tyto historické výčty byly formulovány ve stylu: „Bílá listina je... vznikla tehdy a tehdy, proto a proto v tom a tom roce... Československý tisk si vyhlášení Bílé listiny všimá v tom a tom počtu článků, v nichž se o ní vyjadřuje pozitivně/negativně a spekuluje, že... Levicové deníky tvrdí, že..., pravicové namítají, že...“ Nic takového však v práci není a strany 9-66 tak z práce výrazně vyčnívají. Kdybychom je vyškrtli, možná by práce fungovala i bez nich.

Práce začíná hovořit ke svému tématu teprve na stranách 70-90. Ale nutno říci, že na těchto stranách 70-90 je text poměrně zajímavý. Právě tato pasáž by měla tvořit stěžejní část práce. Je obrovská škoda, že autorka oné vlastní analýze věnovala jenom 20 stran, že přímo do textu předchozích kapitol nevybrala nějaké šťavnaté pasáže ze sledovaného tisku (ať už formou přímých citací či parafrází) a že zkrátka tuto analýzu blíže nepropojila a nevztáhla k celému tomu historickému přehledu na stranách 9 – 66. Ani závěr (jinak pěkný) se vlastně k textu na str. 9 – 66 nevztahuje.

Spousta z článků a dokumentů v přílohách je bezesporu zajímavá, ovšem každá příloha by se měla vztahovat k textu práce a z textu práce (řada z nich, jako dopisy Masarykovi apod. jsou k tématu irelevantní, jakkoliv jinak zajímavé!) by na ní měl vést odkaz. Dokumenty nestačí přiložit jako faksimile s komentářem v příloze – jejich význam je třeba včlenit přímo do textu a propojit se závěry ostatních historiků do souvislého vyprávění. Je třeba vysvětlit, jaký význam ten či onen dokument má a proč.

Navíc - a zde spatřuji zásadní pochybení v práci s archivními dokumenty – ačkoliv jsou u archivních dokumentů uvedeny celé faksimile (kopie, fotografie), schází jakákoliv bližší identifikace zdroje (název archivu, číslo složky, signatura). Někdy to lze vyčíst ze samotného dokumentu, ovšem povinností pisatele je uvést potřebné údaje jednotným a přehledným způsobem tak, aby si kdokoliv další mohl příslušný dokument vyhledat. Práce s archivními dokumenty a články navíc vyžaduje značnou opatrnost – uvedu jeden příklad za všechny - články o Edwardu Benešovi na str. 131 s názvy: „Nový prezident Československa je velký státník a přítel Židů“ a „Beneš se stane prezidentem“ z pera Moše Starkmana nejsou psány hebrejsky, nýbrž v jidiš, nemluvě o tom, že u nich chybí jakákoliv identifikace zdroje (název listu, datum vydání, event. strana). Osobně si navíc myslím, že články nepocházejí z „deníku v palestíně“, jak autorka tvrdí, nýbrž z amerického jidiš deníku *Forverts*, což by vedle stylu sazby napovídala osoba autorova. Teď se nechci nimrat v margináliích, ale prostě autorku prosím, aby až příště uvidí text, s jehož překladem si není jistá, aby se nebála požádat někoho z kolegů judaistů o pomoc – jsme kolegové a měli bychom umět pracovat v týmu.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (*jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.*):

Úvodní část práce je plná krkolomných frází typu „ještě bych ráda zdůraznila“ a „ještě bych uvedla“ apod. Je z toho cítit, že se tyto úvody autorce nepsalý snadno. Jinak je text po jazykové stránce ucházející. Z formálního hlediska bych se vyhnul používání podtrženého textu (názvy článků je vhodnější dát do kurzívy, nebo vložit do uvozovek). Citace literatury jsou v normě. U faksimilí archivních dokumentů ale chybí signatury, název archivu, datum apod., což je velmi závažné pochybení. Přílohy na stranách 101-102 a 116-120 se kamsi ztratily, ale možná jde o chybu zobrazení na mém počítači. U převzatých novinových článků prosím o vyjádření, zda má autorka svolení od majitelů autorských práv (správců archivu) k přetištění článků v jejich úplném znění, navíc takto v celých sériích. Je to poněkud nestandardní a v současné kultuře copyrightu bych na to byl opatrný. Ve výčtu článků bych se rovněž vyhnul používání červeně či jinak zbarveného písma.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (*celkový dojem z diplomové práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.*):

Autorka se moc snažila. Chápu to a vážím si toho. Se svým textem si dala bezesporu velké množství práce a o to více mne mrzí, že spousta sil vyplývala na ne zcela relevantní pasáže a že si práci pokazila řadou poněkud začátečnických chyb. Celý text na mne působí tak, jako by odevzdala dvě práce v jedné. Jak jsem psal již v předchozím posudku, dobrý vědec je takový, který umí vybrat relevantní látku. Kouzlo kvalitní práce spočívá nejen v tom, co napsat, ale i v tom, co nenapsat. Od poslední verze přesto vidím zlepšení a práce k vlastnímu tématu, jakkoliv se stále krčí v pozadí, byla o něco posílena. Obhajoba výsledného textu je tedy za současného stavu možná, byť nebude snadná.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (*jedna až tři*):

1. Vyberte si z dějin arabsko-židovských konfliktů ve Vámi sledovaném období minimálně dvě klíčové události, které Vám přijdou zajímavé, popište, jak se k nim vyjadřuje československý tisk a co z toho lze usuzovat.
2. Máte svolení majitelů autorských práv k přetištění novinových článků v takto úplném rozsahu a množství?
3. Definujte pojmy „analýza“ a „syntéza“. Vysvětlete rozdíl mezi nimi.

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (*výborně, velmi dobře, dobře, nedoporučuji k obhajobě*):

V případě kvalitního výkonu u obhajoby je možno udělit známku **DOBŘE**.

Datum: 27. srpna 2012

Podpis: Zbyněk Tarant

